

disse Forhold. — Det er en Selsølg, at jeg kan billige hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har udtalt om, at Thinget bør have og har Ret til at stille Forslag, og at det er en yderst vigtig Rettighed, som ogsaa navnlig bør staae bag ved en Interpellation, naar denne skal have nogen Betydning; men deraf følger dog ingenlunde, at det skulde være rigtigt, i dette Tilfælde at benytte denne vigtige Ret. En almindelig Betingelse for Benyttelsen af den maa det være, at det er Noget, hvorom Thinget, og hvori navnlig ogsaa vedkommende Forslagsstiller, kan have en fuldstændig og grundig Indsigt; thi at Thinget gaar ind paa Lovforslag, i hvilke det ikke kan have den fornødne Indsigt, og til hvis Drøftelse det ikke har de fornødne Kræfter, er hverken i sig selv godt, og svækker desuden Styrken af Thingets Initiativ i de Sager, hvor det burde og kunde tage Initiativet. Det forekommer mig, at det heller ikke er nogen Grund til at vedblive med denne Sag, at den nu eengang er kommen frem, naar man dog erkjender, at den er begyndt paa et urigtigt Stadium; det er, som om man vilde sige, at naar man har begyndt at gaae den fælle Vej, skal man vedblive at gaae denne, i Haab om, maaskee alligevel at komme til Maalet. (Nei.) Der er en ganske simpel Maade at gaae tilværts paa, nemlig at vende om, og begynde den rette Vej forfra; — indseer man, at et Lovforslags Indførelse ikke er den rette Maade, og mener man tillige, at Hensigten ikke allerede er opnaaet ved det, som er skeet, saa forkaste man Lovforslaget, og man stille derpaa en Interpellation paa den Maade, man anseer for den rette. I det Anførte seer jeg saaledes ikke nogen Grund til at tage et Forslag under Behandling, som man dog erkjender for ikke i sig selv værdigt dertil.

Saks: Saavidt jeg har forstaaet de Uttringer, som den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgfreds (Schack) har fremsørt de 2 sidste Gange, han har talt, forekommer det mig, at han har antaget, at det ikke var mit alvorlige Dnske, at dette Forslag skulde blive til Lov, hvis det kunde blive det. Ganske vist er det min oprigtige Mening; thi

det er min fulde Overbeviisning, at Alt, hvad der er Menneffenes Rettigheder, Alt, hvad der er Menneffenes naturlige Rettigheder, Alt, hvad der finder Sted i de meest oplyste constitutionelle Lande, mener jeg, ogsaa kan være Ret og Billighed i Danmark. Jeg mener endvidere, at det staaer sig meget bedre med Sundhedsstilstanden i mange andre Lande end her, uagtet der i disse er fri Lægepraxis; thi, i de større Byer holder Sundhedscollegiet og Communalbestyrelsen langt mere over Reenlighed end Tilfældet er hertilands (Latter). Og, hvad angaaer det andet Punkt, som den ærede Taler støttede sig paa, idet han talte imod Lovforslagets Fremme, nemlig, at der udføres en speciel Kundskab, for at dømme derom, da vilde jeg ganske indrømme dette, hvis der var Tale om at bestemme, hvad Duakksalveri er; men alle Verdens Sundhedscollegier kunne ikke i det enkelte Tilfælde bestemme, hvad Duakksalveri er, og heller ingen Jurist kan bestemme det. Thi, naar et Menneffe er helbredet for en Sygdom, hvem i al Verden kan da sige, om det er en Duakksalver, der har helbredet ham, eller ikke? Det kan Ingen med Billighed kalde Duakksalveri; og hvilket Sundhedscollegium i al Verden kan indestaae mig for, at, fordi en Candidat, maaskee med maadelige Gaver og daarligt begavet af Naturen — og det skal man vel lægge Mærke til, at der udføres en særegen Gave til at være Læge, derfor er det en Kunst — bliver ansat som Districtslæge og faaer Brev paa at forquakke Folks Helbred, at han derfor ikke er Duakksalver? Ingen kan bestemme Begrebet Duakksalveri, og netop derfor er det, efter min Mening, at Juristerne, saavidt jeg kan see, have forladt Begrebet om Duakksalveri i Frd. af 5te Novbr. 1794, og gjort det til uberettiget Lægepraxis. Dette er imidlertid et ganske andet Begreb. Derom kan man dømme; men om Duakksalveri kan Ingen dømme, undtagen hvor der ere aabnbare Bewiser, hvor der f. Ex. er anvendt Gift; men kun saadanne Tilfælde høre ind under en almindelig Lov.

Kampmann: Netop fordi det er den ærede Forslagsstillers alvorlige Mening, at det Lovforslag, han har indbragt her i Thinget, skulde blive ophøiet til Lov, vil jeg for mit